

Politický rozměr náboženské výchovy v pluralitní společnosti. Příspěvek k didaktickému zprostředkování křesťanství adolescentům

1. Formální stránka

Práce obsahuje 73 stran, včetně seznamu literatury a abstraktu. Po grafické stránce je práce zpracována pečlivě. Autorka v zásadě dodržuje normy dané TF JU, poněkud diskutativní je pouze oddělování odstavců dvojitým řádkováním (pokyny to výslovně nezakazují).

Členění na kapitoly a podkapitoly je prováděno logicky a přehledně. Připomínku mám pouze ke 2. kapitole, kde autorka v příslušných podkapitolách rozvíjí pouze problém politického rozměru náboženství, i když v názvu kapitoly inzeruje, že půjde o náboženství jako součást kultury.

Autorka v práci cituje 34 odborných pramenů, z toho jeden cizojazyčný. Vzhledem k charakteru magisterské práce to není mnoho. Zejména v praktické části má tento malý rozsah použité literatury dopad na kvalitu obsahu.

V průběhu textu i v seznamu použité literatury cituje autorka korektně a logicky, s dobrým rozlišením mezi vlastním názorem a reprodukcí názorů jiných autorů. Výjimkou je text na stranách 23 – 25, kde toto rozlišení chybí (Jedná se o citaci z Murphyho?).

2. Jazyková stránka

Stylisticky je práce psána poměrně čtivým a neformálním jazykem, který pouze občas (a nepříliš) překračuje hranice odborného vyjadřování (zejména v používání přívlastků. Např. s. 6: „...otázky, které se tito odváží a opravdově a poctivě hledající mladí lidé v období vrcholící adolescence se sobě vlastní spontánností nebáli klást...“). Dobrou úroveň má práce i po gramatické stránce.

3. Obsahová stránka

Obsahová stránka práce je jejím nejslabším místem. V teoretické části práce se autorka příliš rychle zaměřuje na problém politického rozměru náboženství a náboženské výchovy. Podceňuje problém vztahu politiky a kultury, i když v názvu 2. kapitoly je tento vztah naznačen. Zdaleka nejnápadnější je to však ve druhé – praktické – části práce. Zde mám k obsahu následující výhrady:

- Zejména v části pracující s rozvojem citlivosti vůči křesťanskému pojetí svědomí citelně chybí zaměření na účast křesťanů na společenském životě. Navíc obsah 2. a 4. přikázání je zúžen na charakteristiku, která by neměla být vštěpována ani malým dětem. (2. přikázání nelze redukovat na „brání Božího jména nadarmo a 4. přikázání se daleko spíše než dětské poslušnosti vůči rodičům týká povinnosti dospělých pečovat o své stárnoucí rodiče). Celé „zpovědní zrcadlo pro současné mladé lidi“ je poněkud nesoučasné. Evidentně je to dáno výběrem literatury, kterou autorka ke zpracování hodiny použila.

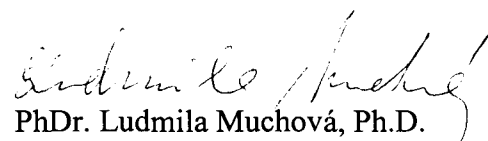
- Autorka si klade za cíl vyučovacích hodin rozvoj tolerance žáků, ale didakticky tento cíl prakticky nezpracovává – neprojevuje se ve volbě dialogicky zaměřených metod. Metody jsou voleny buď směrem k předávání znalostí nebo směrem k zážitku, nikoliv k významnější komunikaci o účasti křesťanství a křesťanů na celospolečenských problémech.

4. Závěr:

Po grafické a jazykové stránce poměrně dobře zpracovaná práce, která však trpí nedostatky v praktické části, v níž měla autorka zúročit vývody části teoretické. Cíl práce tak byl naplněn pouze částečně. Prosím autorku, aby při obhajobě práce navrhla postupy, které by cíl praktické části práce lépe reflektovaly.

Navrhovaná známka:

2 – 3

PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.